

Indiensolidaritets Dandakaranya

Nr 9 - 2014. 1 oktober.

Jan Myrdal i Aftonbladet 26/9

Indiska poeter fängslas – då tiger svenska PEN Vågar inte störa svenska ekonomiska intressen i landet

DEBATT. Allt är som vanligt. På svenska tv-nyheter och i svenska medier ser jag ingenting om det. Men Deccan Chronicle rapporterar på nätet den 23 september att Varavara Rao arresterats. På TV9 i Indien ser jag sedan ett 19 minuter långt direktreportage på telugo (ett kulturspråk med rik litteratur som talas av 40 000 000) om hur han och 150 andra arresteras. Det kan den som vill följa på Youtube. Vilket var deras brott? Pratayamna Rajakeeya Vedika (Forum för politiskt alternativ) hade sökt genomföra ett seminarium om hur den politiska situationen utvecklats dessa tio år. De gripna hade därmed gjort sig skyldiga till åsiktsbrott. Flera av de mest kända poeterna, sångarna, intellektuella i Andhra Pradesh fängslades för denna brottslighet samman med Varavara Rao. Ty sådant är Indien.

Men vem är då den sjuttiofyraåriga Varavara Rao? Jo, en av Indiens största nu levande poeter. En litteraturteoretiker, kritiker och politisk aktivist. Den som vill veta mer om honom kan läsa om honom på Wikipedia, se på hur han presenteras av Poetry International Rotterdam eller gå in på hans egen hemsida. Han är inte olik den kenyanske vän och kollega han introducerat i Indien, den även i Sverige kände Ngugi wa Thiong'o.

Vem skall man jämföra honom i Sverige med som poet, introduktör och politisk skribent? Artur Lundkvist kanske, men Varavara Rao är ett snäpp starkare.

Att han nu fängslats är inte ovanligt, de senaste tjugo åren har han gång på gång fängslats just för åsiktsbrott. Sammanlagt har han i olika gripanden suttit mer än sex år inlåst för tanke-

brottslighet. Men som så ofta för vänsterfolk i Indien rinner rättegångarna ut i intet under det han sitter i sin cell.

Men i Sverige hörs ingen protest när Varavara Rao fängslas. Det är lika tyst som det är tyst om fängslandet av den rullstolsbundne litteraturprofessor Saibaba, rikskänd i Indien som försvarare av ursprungsbefolkningen och daliternas rättigheter.

Jag kan själv inte resa till Hyderabad för att rapportera. Får inget visum. Men även om officiella utrikeskorrespondenter i Indien inte tycks få rapportera om vad som händer för att inte störa svenska ekonomiska intressen i subkontinenten och de ädla liberalerna i PEN som vanligt tiger när det gäller vänster borde några – gärna konservativa – jurister med rättsmedvetande resa ner och bevaka vad som händer.

Kastsystemet i Indien – Indiens dolda apartheid

Hans Magnusson. 2014-09-02.

Indien är en demokrati med en inbyggd motsägelse; å ena sidan en formell politisk demokrati, där landets konstitution tillerkänner alla människor lika fri- och rättigheter; å andra sidan en ofullständig social demokrati, där kasttillhörighet avgör både hur människor kan tillgodogöra sig de politiska fri- och rättigheterna och formen för umgänget mellan män-

niskor av olika kast. Verkligheten kan beskrivas genom uttrycket Indiens dolda Apartheid: lika inför lagen; åtskilda efter kast.

Kastsystemet

Ordet 'kast' är av portugisiskt ursprung, casta, och betyder ursprung eller härkomst (race or breed). De portugisiska bosättarna

från mitten av 1500-talet iakttog en social struktur byggd på kast och de använde ordet för att beskriva de olika grupperingarna inom det Hinduiska samhället. Hinduerna var indelade i olika casta med olika grad av rang (värdighet) och år 1567 utfärdade Sacred Council of Goa ett dekret att hinduer av högre rang inte kunde äta eller dricka med dem som tillhörde en lägre casta. Åtskillnaden stärktes också genom att yrket följde släktledet.

Ingen samhällsform skapas direkt genom ett medvetet väl uttänkt mönster av en härskare eller ett prästerskap. Så kan heller inte den samhällsstruktur med kastsystemet som bärande idé förklaras av en enskild teori eller händelse. Den har, som andra samhällsformer, utvecklats över lång tid och under särskilda i tiden avgörande händelser för att vid en viss tidpunkt framstå som ett rationellt planerat system.

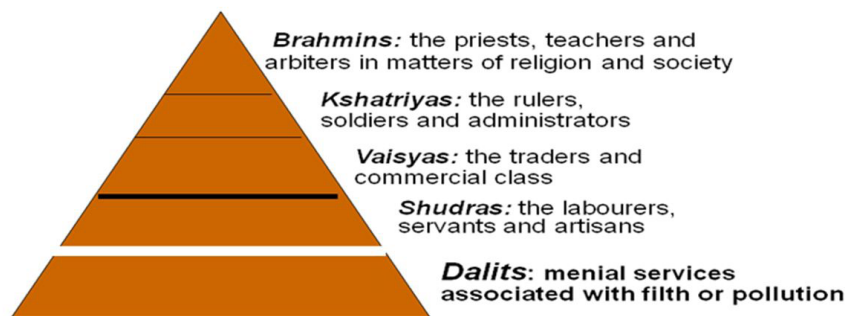
Grunden för kastsystemet kan sökas i de tidigaste litterära källorna; de vediska skrifterna från ca 1500 f.Kr. och framåt. Purusha Sukta; RigVeda10.90; the Hymn of Man (Purusha – the Cosmic Being; offer av en 'urmänniska') uttrycker den skapelsemyt som är grunden för en ståndindelning som ses som ett idealt socialt system. Genom århundradena har det getts en religiös legitimering och därmed höjts över ifrågasättande. Begreppet varna inbegriper uppfattningen att åtskillnaden mellan grupper bygger på den religiöst betingade uppfattningen om 'renhet' och 'orenhet'. RigVeda10.90 lyder:

*Gudarna offrade en urmänniska...
Av hans olika delar skapades de olika stånden (varna).
De skapade en brahmán (präst) ur hans mun;
en kshatriya (makt, krigföring) ur hans båda armar;
en vaishya (närande, jordbruk, handel) ur hans lår;
en shudra (tjänare) ur hans fötter.*

Ordet varna hade ursprungligen inte samma betydelse som idag. I de flesta avsnitt av RigVeda betyder ordet färg. De färger som tillskrivs de fyra varna – vit, röd, gul och svart – används för att beteckna gruppernas rituella status och inte hudfärg.

Föreställningen om 'renhet' och 'orenhet' är en avgörande grund för ordningen av de fyra varna i samhället och styr också de aktiviteter och arbeten, som de olika kastgrupperna (jati) inom respektive varna är ämnade att utföra. Panchamas, en femte grupp, de

'oberörbara', de som utför de 'orena' arbetsuppgifterna och därmed uppfattas och behandlas som 'orena' i religiös och rituell

Det finns i dagligt tal alltså två begrepp för kast; varna och jati. Tillkomsten av varna har ett direkt samband med rituell status och markerar statusnivåerna först mellan de tre högsta varna i förhållande till varandra och i nästa led till den fjärde varna, shudras, som inte var tillåtna att delta i rituella aktiviteter. De tre högsta varna hade att iaktta strikta äktenskap-sregler, medan shudras i de normativa texterna såga ha tillkommit genom blandade kaster, vilket sågs som motbjudande av de högra varna som insisterade på härkomst efter 'renhet'.

Jati är ett uttryck för födelse, härkomst och sammanhållningen eller gemenskapen i en grupp, en släktskapsorganisation, där medlemmarna traditionellt utövar ett eller ett par näraliggande yrken. Läderarbetare, krukmakare, tvättare, boskapsuppfödare och lantarbetare i ett område utgör till exempel var för sig olika jati. Denna gemenskap brukar också begränsa området för val av äktenskapspartner. Det är dessa företeelser som kan sägas definiera begreppet kast. Alla individer tillhör därmed en jati. Det finns flera tusen olika jatis och antalet medlemmar i en särskild jati kan variera från några tusen till flera miljoner människor. En möjlig tolkning är att systemet med jati kan spåras till förvediska samhällen. Den tolkningen bygger dock på arkeologiska fynd, som inte är helt enkla att tolka.

Då antropologerna under 1960-talet började studera och

försöka förstå den sociala strukturen kunde de iaktta den mångfald av olika jati (kastgrupper), som förekom i olika samhällen i

Indien. I likhet ned de hierarkiska förhållandena mellan de fyra varna, så som dessa framställdes i de vediska skrifterna, fann de att relationen mellan de olika jati var strukturerad på ett motsvarande sätt efter religiösa föreställningar om 'renhet' och 'orenhet'. Det är inte helt klart hur den ursprungliga rangordningen mellan de olika jati såg ut, inte heller till vilken varna de hörde. I den folkräkning som den brittiska kolonialmakten lät genomföra vart tionde år från 1901 ingick att alla skulle uppge både sin varna och jati tillhörighet. Detta kan ha bidragit till att förstärka kastsystemet och göra det mer statiskt.

De olika jati kom på så sätt att kopplas samman med det på religiösa grunder hierarkiskt arrangerade varna systemet. Så får jati som tillhör de högre varna högre status än de jati som räknas till shudras eller de 'oberörbara'. Dessa föreställningar länkade samman respektive åtskilde de olika jati i alla tänkbara relationer. Det kan gälla val av äktenskapspartner, yrkesval kopplat till det material man använder, med vilka man äter och dricker. De 'oberörbara' ingick i jati, som hade att utföra de i fysisk mening mest orena arbetena (ta hand om döda djur, läderarbeten, sanitär renhållning eller manual scavenging). De var därmed fysiskt uteslutna från så gott som alla sociala relationer, aktiviteter och platser. Det ska också noteras att daliter inte är en enhetlig kastgrupp; den består av ca 150 olika jati, också de med olika statusgraderingar sinsemellan.

När kategorierna en gång var etablerade krävdes att såväl varnas som jatis iakttog vissa regler. Dessa var avgörande för upprätthållandet av 'kastsamhället' och de utgjorde samtidigt en metod att kontrollera kvinnornas sociala och sexuella liv, vilket därmed placerade dem i en underordnad ställning.

Kastsystemet i sin traditionella form omfattar följande särdrag:

- *man föds in i en bestämd kast och kan inte lämna den;*
- *endogami och exogami – restriktioner för vem man får gifta sig med;*
- *restriktioner för vilken föda man får förtära och med vem man får äta;*
- *yrkesval – medlemmar av samma kast följer ett särskilt yrke;*
- *en hierarkisk ordning av kaster innebärande ojämlig tillgång till ekonomiska och politiska resurser och sociala, religiösa och mänskliga rättigheter;*
- *denna hierarkiska och ojämliga ordning baserad på en andlig, övernaturlig auktoritet är oåterkallelig och upprätthålls genom sociala, religiösa och ekonomiska sanktioner.*

Panchamas, de 'oberörbaras', utanförskap och behandlingen av dem som 'oberörbara' kom att förtydligas och religiöst legitimeras i efterföljande vediska skrifter och i de smrti, som utgörs av mytologiska skrifter och lagböcker.

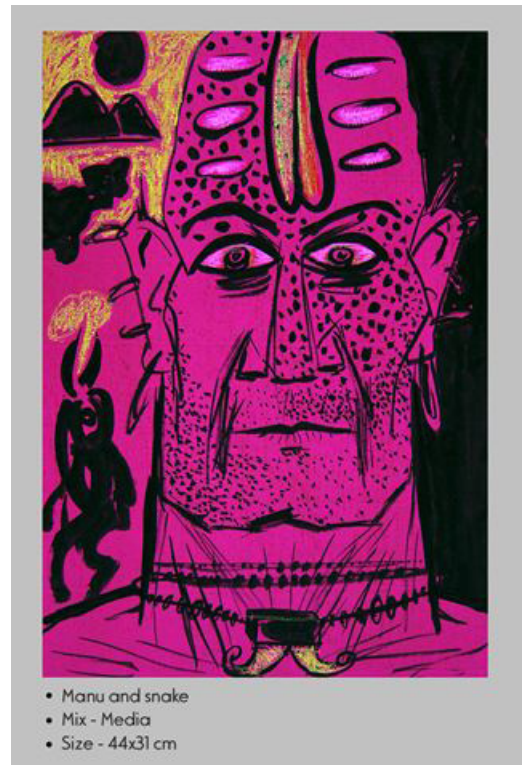
RigVeda perioden (från ca 1500 fvt) följdes av Upanishad perioden (800-600 fvt). I dessa skrifter förs begreppen karma (handling) och samsara (återfödelse) in. Föreställningen om reinkarnation (själens pånyttfödelse) blev knuten till idén att själen föddes till lycka eller lidande beroende på handlingarna i ett tidigare liv. Samsara uppfattas som att ha varken en synbar början eller slut; det närvarande livet är bara ett i en kedja av liv. Tanken är att en persons handlingar (karma) i detta och tidigare liv bestämmer hans eller hennes tillstånd i ett framtida liv. Detta, i sig, är inte fatalism eftersom man kan modifiera sitt framtida öde genom att

medvetet utföra goda handlingar. Vad som är fatalism är att det moraliska värdet av en handling är beroende av om den står i överensstämmelse med Dharma (sociala och religiösa/andliga förpliktelser). I Vedisk Brahmanism är brahmaner de auktoritativa uttolkarna av Dharma och deras normativa text, Dharma-shastras, rättfärdigade dessas etiska principer (Romila Thapar 2002: 130, 278).

Upanishaderna förtydligar att det ringaktade och utstötta tillståndet för de 'oberörbara' (the chandalas) var konsekvensen av deras handlande i tidigare liv. I en text (Chandogya Upanishad 10:7) jämförs de med en hund eller ett svin:

“Accordingly, those who are of pleasant conduct here the prospect is, indeed, that they will enter a pleasant womb, either the womb of a Vaishya. But those who are of stinking conduct here the prospect is, indeed, that they will enter a stinking womb, either the womb of a dog, or the womb of a swine, or the womb of an outcaste (chandalas)”.

En senare skrift, som fastställde graderingen mellan de olika varna är Manusmrti, Manus Lag från vår tids första århundrade. Med denna skrift fräntas 'den femte kategorin', de 'oberörbara' en samhällelig identitet och deras utanförskap befästs. Lagen, som består av 2 685 verser, föreskriver grunderna för ett idealt socialt samhälle genom att fördela plikter och rättigheter mellan de olika kasterna. Ordningen vilar på tre samverkande faktorer; en för varje kast genom födelsen förutbestämd och evig fördelning av arbetsuppgifter; en ojämlig och hierarkisk fördelning av sociala och ekonomiska rättigheter till exempel ägande av jord, anställning, lön, utbildning; samt att ordningen upprätthålls genom en serie sociala och ekonomiska tvångsmedel. Innebörden av denna ordning är att den grupp, som

befinner sig högst i hierarkin, brahmaner, har alla rättigheter och den grupp, som är längst ned, de 'oberörbara', har inga rättigheter. I och med kompositionen av Manusmriti hade utvecklingen av de 'oberörbaras' (Daliternas) förtryckta situation nått sin kulmen. När sådana föreställningar genom århundradena får fäste i människors sinnen finns ett inbyggt motstånd mot förändringar, också hos dem som tillhör de exploaterade kasterna.

Savi Sawarkar (Dalitkonstnär från Delhi) ger bilden av Manu ett strängt ansiktsuttryck som är analogt med den sociala struktur som genomsyrar kastsystemet. Linjerna och prickarna i Manus ansikte påminner om kobraskinsnets teckning och märkena i hans panna liknar märkena på kobrans huvud. Ormen med dess gift är en metafor för ondskan. Manus lagar är förkroppsligad ondskan symboliserad av medaljongen kring hans hals.

Begreppet 'Dalit'

Ordet dalit betyder ordagrant jord eller mark, men också krossad eller bruten i bitar. I ett socialt och politiskt sammanhang innebär ordet att vara förtryckt och underordnad. Det officiella

begreppet för denna grupp är 'Scheduled Castes'. Kasterna är alltså förtecknade, registrerade, hos myndigheterna. Orsaken till detta är att man ska veta vilka som faller under reservationssystemet (kvot avsatta för tillträde till högre skolor och statliga arbeten). Antalet Scheduled Castes är ca 170 millioner men i gruppen Daliter ingår också människor, som konverterat till kristendom och Islam, vilket gör att det totala antalet närmar sig ca 200 millioner.

Framförallt från 1970-talet har ordet dalit fått en ny innebörd. Ordet omvandlades från att referera till de förtryckta i passiv mening till att associeras med aktivism, självrespekt och motstånd. Avgörande för denna förvandling är Daliternas egna berättelser i litteratur och poesi, Dalit Sahitya, och bildkonst. Den aktivistiska innebörden av begreppet har den rörelse som bildades under 1970-talet, Dalit Panthers, starkt bidraget till. Den hämtade sin inspiration från de svartas frigörelsekamp i USA. Black Panthers i USA fick sin motsvarighet i Dalit Panthers i Indien, i första hand i delstaten Maharashtra i västra Indien.

Litteratur, poesi och bilder ger inblick i hur kastsystemet upplevs av daliterna själva och vilka konsekvenser det har för dem. De visar hur ord, bild och aktivism kan samverka för att skapa självmedvetande, självkänsla och värdighet hos en tidigare utstött och förtryckt samhällsgrupp. Ord och bild blir en länk till att minnas historien men ger också uttryck för en förändrad innebörd av ordet dalit från att innebära förnekelse av mänsklig värdighet till att stå för ett egenvärde, där förnekelse byts till självrespekt och en tro på att kampen ska leda fram till ett liv i värdighet – ett avslöjande av den brahmaniska hegemonin och en vunnen självrespekt från vilken aktivismen hämtar sin näring.

Den roll Babasaheb Dr. B R Ambedkar (1891-1956) spelat för mobiliseringen av Daliterna under första delen av 1900-talet

är också av stor betydelse. Han växte upp i delstaten Maharashtra. Hans familj tillhörde kasten mahar, en tjänarkast bland de 'oberörbara' och upplevde själv det stigma hans kast var utsatt för.

Ambedkar är en central personlighet i samband med två för Indien betydelsefulla händelser. Han var ordförande i den kommitté som efter självständigheten från kolonialmakten Storbritannien den 15 augusti 1947 utarbetade förslaget till Indiens konstitution; därmed nämns han som 'konstitutionens arkitekt'; och genom sitt ledarskap för de 'oberörbaras' sak ses han som Dalitrörelsen ideologiske fader. Ambedkars vision var att förena Daliterna för att nå frihet och han pekade ut vägen dit:

“My final words of advice to you are educate, agitate and organize; have faith in yourself. With justice on our side I do not see how we can lose our battle. The battle to me is a matter of joy. The battle is in the fullest sense spiritual. There is nothing material or social in it. For ours is a battle not for wealth or for power. It is battle for freedom. It is the battle of reclamation of human personality:

to get education as much as possible for gaining knowledge and wisdom;
to organize for being a strong force to reckon with;
to agitate for achieving the constitutional rights as well as human rights;
to endeavour for the establishment of a society based on freedom, equality and fraternity”.

Diskriminering av Daliter – traditionellt och idag

Indiens grundlag garanterar alla medborgare yttrande-, tros-, religionsfrihet, individuella fri- och rättigheter, likvärdiga sociala och ekonomiska villkor samt uppmanar de styrande att verka för förståelse (broderskap) mellan människor. Lagen straffbelägger diskriminering av Daliter pga. 'oberörbarhet' och föreskriver ett reservationssystem för Daliterna

och stamfolk (Adivasis) inom politik, utbildning, och offentliga arbeten. Indien har ratificerat i stort sett alla FN:s konventioner om mänskliga rättigheter – undantaget konventionen mot tortyr – samt inrättat flera kommissioner till skydd och stöd för minoriteter. Verkligheten skiljer sig dock från lagstiftningens intentioner. Lagarna genomförs bristfälligt; kastsystemets religiösa legitimering, korrupktion och straffrihet för personer av högre kast och myndighetspersoner skyldiga till övergrepp och diskriminering gör att förhållandena för Daliter och andra utsatta grupper lever vidare.

Med de förändringar av samhället som följer av industrialisering och urbanisering har också flera av flera grava former av diskriminering upphört. När åtskillnaden var som mest markerad hade Daliterna att rätta sig efter tre regler; hålla sig utom synhåll för högre kaster (unseeable); hålla sig på avstånd från dem (unapproachable); och iaktta oberörbarhet, vilket i praktiken innebär tvåglassystem, inte beträda Hindu tempel eller hus tillhörande högre kast, inte ta vatten från samma källa, etc. Den första formen är helt borta; den andra kan möjligen finnas på landsbygden; den tredje praktiseras fortfarande fast med skillnader i form vad avser städer och landsbygd.

Mycket av den sociala och fysiska segregeringen mellan de olika kastgrupperna lever i stor utsträckning kvar i det indiska samhället. Kasttillhörighet är avgörande som identitet. Fortfarande kan byarna vara delade, där daliterna lever utanför den centrala byn, hämtar vatten i sin egen brunn och där fysisk kontakt med en person av högre kast till exempel genom bruk av samma teglas eller vattenkälla ses som förorenande. Lagen om allas tillträde till templen missbrukas likaså. Barn av olika kast går enligt lagen i samma skola men lärarnas uppmärksamhet kan skilja sig efter barnens kast; detsamma gäller på universitetsnivå. Inom skolor och universitet finns upprepade vittnesmål om hur Dalitstudenter

diskrimineras. Konsekvenserna av kastsystemet lever därmed kvar; på vissa håll i traditionella former, på andra genom ett mer subtilt förhållningssätt.

Ett genom århundraden på religiösa grunder så införlivat hierarkiskt socialt system är svårt att utrota. Samtidigt har en del förändringar ägt rum inom systemet så att Shudras (den fjärde varna) blivit landägare och utgör den dominerande grupp, som jordlösa Daliter har att lyda under.

I städerna har skett förändringar så att alla, oavsett kast är fria att slå sig ned där, i allmänna transportmedel går det inte att undvika att röra vid varandra, och personer av olika kast kan arbeta på samma företag med lika arbetssuppgifter. Men, också i städerna lever kast-kulturen vidare; ursprunget och kasttillhörighet flyttar med och man slår sig helst ned i områden med människor av samma kast eller snarare kan man som Dalit inte få tillträde till bostad i ett hindu kast område

Kvinnornas situation är särskilt allvarlig. I ett komplext samhälle som Indien med skilda samverkande identiteter och med olika former av förtryck befästa över århundraden uppstår en serie av underkastelser och diskriminering – se en Dalitkvinna utan en egen jordlott för sin försörjning och exploatering efter klass, samtidigt placerad i den lägsta nivån i kasthierarkin och utsatt för patriarkalisk underkastelse – vilka är hennes förutsättningar att förfoga över den konstitutionella rätten till ett likvärdigt medborgarskap?

Många Daliter, särskilt bland stadsbor, har med hjälp av reservationssystemet gjort en klassresa och lever ett hyggligt medelklassliv men de gör inte en motsvarande kastresa, vilket ju inte är möjligt då den kast man tillhör är evig och fortsätter styra stora delar av människors liv. Industrialiseringen må ha brutit den tidigare yrkesidentitet som tillsammans med härkomst (födelse) var knuten till en särskild kast (jati) men den bryggar inte över kast-

gränserna. De rituella föreställningarna baserade på 'renhet' och 'orenhet' är mer bestämda av härkomst än av yrke.

Opposition mot diskriminering av Daliter

Från ortodox hinduisk sida har hävdats att om varna systemet verkligen varit skadligt för människor hade de protesterat; underförstått att det tjänade samhället. Det är emellertid ett falskt antagande och demonstrerar snarare ett förnekande av historiska fakta. Den Brahmanska ortodoxa uppfattningen har ifrågasatts hela vägen från Vedic tid of framåt. Ibland har motståndet kunnat få till stånd vissa förändringar, ibland har det snarare förstärkts. Brahmanerna använde sig av olika metoder anpassade till den aktuella situationen; ingick nya allianser, accepterade kritiken från kritikerna och införlivade dem i sin krets, eller som ett tredje alternativ lät döda dem. Nya livsformer i följden av industrialisering och urbanisering har medfört har uppstått i delar av samhället men utfallet har ändå blivit att kastsystemet och diskrimineringen har bestått.

Ifrågasättande av den Brahmanska samhällsordningen har ägt rum inom ramen för flera regioner; Buddhism, Jainism, Islam och Sikhism. En allomfattande rörelse, Bhakti från motten av 1200-talet, ifrågasatte kastsystemet och hävdade att alla var lika inför Gud. Bhakti var anti-ortodox och inkluderade kvinnor och Shudras. Rörelsen inkluderade poeter från 'oberörbara' kaster. Under 1800-talet och 1900-talet började de 'oberörbara' organisera sig utifrån sin caste identitet med syftet att ifrågasätta tillämpningen av 'oberörbarhet' (caste sabhas (associations) and the caste federations). Det huvudsakliga syftet för dessa organisationer var att uppnå religiösa och sociala reformer.

I Indien idag finns flera Dalitorganisationer, som har sin bas i olika ideologier och som prioriterar olika frågor relaterade

till gruppen Daliter. Det de har gemensamt är erfarenheten av att vara exkluderade och ett gemensamt mål att nå jämlikhet och självrespekt. Det finns emellertid inte en enad Dalitrörelse som verkar för en social förändring. Det finns flera Dalitorganisationer, som verkar på nationell nivå med frågor kring landrättigheter, avskaffande av 'manual scavenging' (rengöring av torrtoaletter utan sanitära hjälpmedel), och det finns hundratals lokala organisationer, som arbetar med att bistå Daliter som utsatts för övergrepp av skilda slag och föra vidare dessa till polis och domstol och bevaka att de utför sitt jobb. De bedriver också utbildning och i vissa fall också medvetna insatser för att medvetandegöra människor om orsakerna bakom förtrycket och ge dem kraft att kräva sina medborgerliga rättigheter.

Det är dessa tålmodiga insatser, oftast mött av motstånd från högkastiga grupper och många gånger fysiskt riskfyllda, som har medfört och fortlöpande medfört förändringar för människor i förvärv av land och i t.ex. juridiska frågor. Detta arbete eller egentligen denna kamp rapporteras mycket sällan om i media.

Dalitfrågan har framförallt sedan den FN-ledda internationella konferensen mot rasism i Durban, Sydafrika, år 2001 blivit internationellt uppmärksammat. År 1998 bildades National Campaign for Dalit Human Rights (NCDHR) som år 2000 tog initiativ till att forma ett internationellt nätverk, International Dalit Solidarity Network (IDSN), IDSN består av nationella plattformar i en femtydasiatiska länderna, nationella nätverk för solidaritet med Daliter i sju Europeiska länder, och ett antal internationella organisationer för mänskliga rättigheter.

IDSN har sedan sin start fört ett mycket professionellt lobbyarbete i förhållande till FN, EU och nationella regeringar. Frågan har upprepade gånger behandlats av olika FN-kommittéer, som utfärdat starka rekommendationer, där Indiens regering uppmanas att implementera sina konsti-

tutionella mekanismer. Likaså har EU Parlamentet antagit flera resolutioner med liknande innehåll. Den avgörande frågan är naturligtvis vilken effekt dessa resolutioner har på Indiens agerande (och andra länder där kastbaserad diskriminering förekommer). Då kan konstateras att den Indiska regeringen låter sig inte skämmas; reaktionen är snarare ett avfärdande av utomståendes påtryckningar och en hänvisning till som progressiva lagstiftning och med detta menar regeringen att det är en intern fråga som då ska lösas internt.

Det kan vara lätt att förledas till att tro att i ett land som Indien, med en demokratisk författning och en under många år stark ekonomisk tillväxt, ska ha förmåga att lösa de sociala problem som förekommer. I Indien finns en medelklass på ca 300 miljoner med en relativt god standard, en hightech industri i världsklass. Landet intar en växande plats i den ekonomiskt globaliserade världen genom handelsutbyte och ett positivt mottagande av outsourcing från de industrialiserade länderna i väst och är också en kärnvapenutrustad stat som pockar på plats bland världens stormakter. Den sociala verkligheten för majoriteten av befolkningen är emellertid en annan och pekar snarare på en i många stycken förvärrad situation för de grupper som är de mest drabbade, daliter, stamfolk (adivasis) och andra eftersatta grupper. Det visas inom olika samhällsområden; utbildning, hälsovård, barn och kvinnors situation, övergrepp och våld mot utsatta grupper och rättsväsendets bristande legitimitet.

Kast som kategori har över tiden blivit alltmer länkats samman med klass och dessa i sin tur med genus. Kampen för frihet är därför trefaldig; mot exploatering efter kast och klass och patriarkalisk dominans.

Referenser

Ambedkar, B. R., *Writing and Speeches, Vol. 1, Annihilation of*

Caste, Government of Maharashtra 1989 (1979);

Ambedkar, B. R., *Writing and Speeches, Vol. 7, The Untouchables – Who were they and why they became untouchables, Government of Maharashtra 1990;*

Chakravarti, Uma, *Conceptualizing Brahmanical Patriarchy in Early India: Gender, caste, Class and State, 1993; in Manoranjan Mohanty, ed. Class, Caste, Gender, Sage Publication, Delhi 2004;*

The Constitution of India, 26th January 1950, as amended up to and including the Constitution Amendments Act 1992; Constitutions of the countries of the world, ed. A:P: Blaustein, G.H.Flang; Ocean Publications Inc., New York, September 1994;

Shakuntala Devi; *Caste System in India, Pointer Publ., Jaipur (1999)*

Dumont, Louis, *Homo Hierarchicus, The Caste System and its Implications, Chicago and London, The University of Chicago Press, 1980 (1966);*

Hardtmann, Eva-Maria, *Our Fury is Burning, Local Practice and Global Connections in the Dalit Movement, Stockholm 2003; 2009;*

Irudayam, Aloysius s.j., Jayshree P. Mangubhai, Joe G. Lee *Dalit Women Speak Out – violence against Dalit women in India, National Campaign on Dalit Human Rights, New Delhi, 2006;*

Jaffrelot, Christophe, *India's Silent Revolution; the Rise of the Low Castes in North Indian Politics, Hurst and Company, London, 2003;*

Omvedt, Gail, *The UN, Racism and Caste, The Hindu, 9&10 April, 2001 (Caste, Race and Discrimination, ed. Thorat S. K. and Umakant, Rawat Publications, Delhi 2004);*

----- *Dalits and the Democratic Revolution, Delhi 2003;*

----- *Ambedkar – Towards an Enlightened India, Penguin Books India, 2004;*

----- *Ambedkar and After: The Dalit Movement in India; G. Shah, ed. Dalit Identity and Politics, Sage Publ., New Delhi, 2001;*

----- *The Anti-caste Movement and the Discourse of Power; N. G. Jayal, ed. Democracy in India, Oxford University Press, New Delhi, 2001;*

Shah, Ghanshyam, *Dalit Identity and Politics, Sage Publ., New Delhi, 2001;*

Romila Thapar, *Early India; From the origins to ad 1300; Penguin Books; New Delhi 2002;*

----- *The Aryan Question Revisited; Lecture delivered on 11th October 1999 at the Academic Staff College, Jawaharlal Nehru University.*

Thorat, Sukhadeo and Eva-Maria Hardtmann, *Religious Duties of Economic Ostracism: The Difficulties of Implementing Indian Law, Delhi 2002;*

Thorat, Sukhadeo, *Oppression and Denial; Dalit Discrimination in the 1990s, Economic and Political Weekly, No. 6, February 2002;*

----- *Hindu Social Order and Human Rights of Dalits, (undated but no later than 1999);*

----- *Caste, Economic Exclusion and Poverty – Dalit Deprivation in India, New delhi 2002;*

Zelliot, Eleanor, *From Untouchable to Dalit, Essays on the Ambedkar Movement, Ajay Kumar Jain for Manohar Publishers & Distributors, Delhi, 2001 (1992);*